

תת"ע (ירושלים) 15610-10-23 - מדינת ישראל נ' מהראן חזאזה

תת"ע (ירושלים) 15610-10-23 - מדינת ישראל נ' מהראן חזאזהשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 15610-10-23

מדינת ישראל

נגד

מהראן חזאזה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[20.06.2024]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".
2. המבקש טוען כי אי התייצבותו לדיון שנקבע בעניינו נעוצה באי ידיעה אודות קיומו. מעיון בתיק עולה כי במעמד האכיפה נמסרה לידי המבקש הזמנה לדיון אשר היה קבוע ליום 01.11.24 (ר' הזמנה לדיון וכתב אישום במצורף למסמכי פתיחת התיק). הואיל ובשל מצב החירום המיוחד, אשר שרר במועד אשר נועד לקיום הדיון, בוטל דיון זה, הורה בית המשפט בהחלטתו מיום 29.10.24 כי הדיון יתקיים ביום 10.03.24. מאישור המסירה הסרוק בתיק עולה כי החלטה זאת נמסרה לידי המבקש ביום 12.11.23. על כן איני מוצאת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.
3. כמו כן, לא שוכנעתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". הנאשם אמנם כפר בביצוע העבירה בה הורשע אולם לא פרט את כפירתו, לא הניח כל תשתית ראייתית ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. עוד יש להוסיף, כי על המבקש הושתו פסילת המינימום החוקית, קנס ופסילה מותנית מידתית, בתחתית מתחם הענישה. במצב דברים זה, ממילא אין בנזק הנטען כתוצאה מהפסילה שהוטלה עליו כדי להקים עילת עיוות דין המצדיקה את ביטול פסק-הדין שניתן.
4. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין. ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ד, 20 יוני 2024, בהעדר הצדדים.